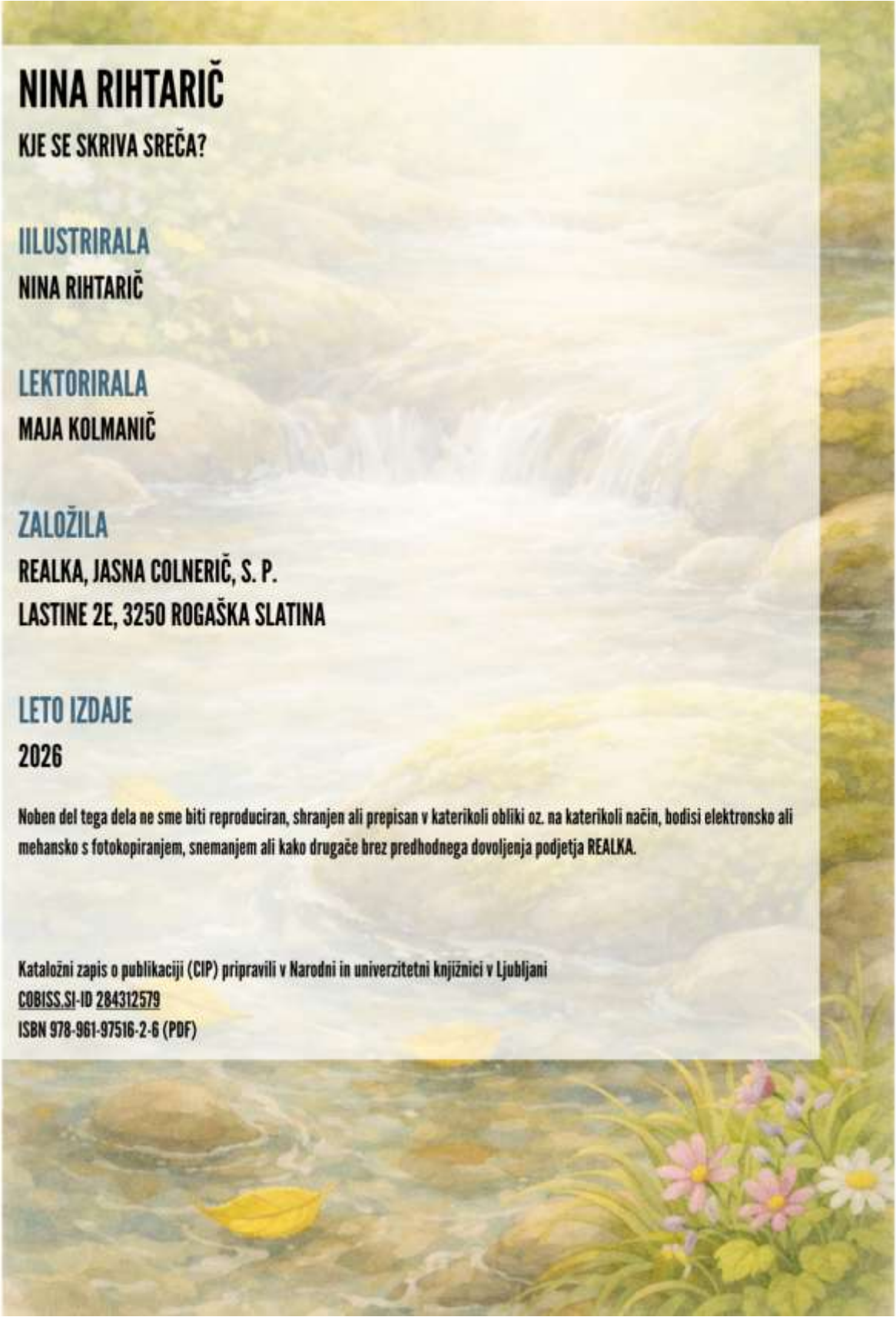

ILUSTRIRALA NINA RIHTARIČ

NINA
RIHTARIČ

KJE SE SKRIVA SREČA?

NINA RIHTARIČ

KJE SE SKRIVA SREČA?

ILUSTRIRALA

NINA RIHTARIČ

LEKTORIRALA

MAJA KOLMANIČ

ZALOŽILA

REALKA, JASNA COLNERIČ, S. P.

LASTINE 2E, 3250 ROGAŠKA SLATINA

LETO IZDAJE

2026

Noben del tega dela ne sme biti reproduciran, shranjen ali prepisan v katerikoli obliki oz. na katerikoli način, bodisi elektronsko ali mehansko s fotokopiranjem, snemanjem ali kako drugače brez predhodnega dovoljenja podjetja REALKA.

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 284312579

ISBN 978-961-97516-2-6 (PDF)

NEKEGA JUTRA SE JE MALA LISIČKA LINA ZBUDILA S ŠIROKIM NASMEHOM. A TAKOJ JE ZAČUTILA, DA NEKAJ MANJKA. "KAM PA JE ŠLA SREČA?" SE JE VPRAŠALA.

HITRO JE OBULA RDEČE COPATKE, VZELA SVOJ NAHRBTNIK IN VANJ SPRAVILA JABOLKO, KOS KRUHA IN SVOJE NAJLJUBŠE IGRAČKE. "ČE SREČO NAJDEM, JO BOM DELILA Z VSEMI," SI JE OBLJUBILA.

STOPILA JE NA TRAVO, KJER SO SE BLEŠČALE ROSNE KAPLJICE.
NJENE TAČKE SO HODILE ČEZ LISTJE.
"TO BO LEP DAN ZA ISKANJE," SI JE MISLILA.

NA ZAČETKU POTI JE SREČALA MEDVEDKA BRUNA,
KI JE ZLAGAL DRVA.
"BRUNO, VEŠ KJE JE SREČA?" GA JE VPRAŠALA.

"SEVEDA," JE REKEL BRUNO. "SREČA JE TOPEL OBJEM."
LINA GA JE OBJELA IN REKLA: "MMM, TO JE PRIJETNO."

SRCE JI JE POSTALO MEHKO IN TOPLO, A VEDELA JE,
DA IMA SREČA ŠE VEČ OBRAZOV.
POMAHALA JE BRUNU IN ODŠLA NAPREJ.

PRI POTOKU JE SREČALA ŽELVICO ZOJO.
POČASI JE SRKALA VODO IN GLEDALA, KAKO PLAVAJO LISTI.
"ZOJA, KJE SE SKRIVA SREČA?"

"V POČASNEM SPREHODU IN POSLUŠANJU
ŠŠŠŠUMENJA VODE," JE REKLA ZOJA.
SEDLI STA SKUPAJ IN POSLUŠALI, KAKO VODA
POJE SVOJO PESEM.

VODA JE PELA: "ŠŠŠ ... PLOP ... ŠŠŠ ..."
LINA JE ZAPRLA OČI IN SI ZAPOMNILA TA ZVOK.

POMAHALA JE ŽELVICI IN ODŠLA NAPREJ.
"VČASIH SREČO NAJDEŠ TAM, KJER JO PUSTIŠ ZA
SABO," JI JE REKLA ZOJA.

POD STARO HRUŠKO JE NAŠLA VRABČKA TILIJA.
"TILI, VEŠ, KJE JE SREČA?"

"SREČA JE, KO DELIŠ DROBTINICE S
PRIJATELJEM," JE ZAŽVRGOLEL TILI.
LINA MU JE DALA KOŠČEK KRUHA IZ
NAHRBTNIKA.

"TVIT-TVIT-TVIT!" JE VESELO ZAPEL TILI IN ODLETET PROTI NEBU.
LINA MU JE POMAHALA.

NA TRAVNIKU JE NAŠLA ZMAJČKA ZEFIJA,
KI JE LOVIL MILNE MEHURČKE.
"ZEFI, KJE SE SKRIVA SREČA?"

"V IGRANJU IN SMEHU!" JE ZAKLICAL ZEFI.
LINA JE STEKLA ZA MEHURČKI, KI SO PLESALI V ZRAKU.

"PLOP! PLOP!" SO POKALI MEHURČKI.
SMEJALA STA SE, DOKLER JIMA NI ZMANJKALO SAPE.

"VIDIŠ," JE REKEL ZEFI, "SREČA JE KOT MEHURČEK – KRATEK TRENUTEK, A LEP."
LINA SI JE TO ZAPOMNILA.

POT JO JE PELJALA MIMO CVETOČEGA TRAVNIKA, KJER SO
BRENČALE ČEBELE: "BZZZZ."
"PRIDNO DELO PRINESE SLADKE SADOVE," JE POMISLILA.

KO JE SONCE ZAČELO ZAHAJATI,
JE LINA SEDLA NA MEHKO TRAVO.
OBJEM, MIR, DELJENJE, IGRA ...
VSE TO JE SREČA.

"SREČA NI ENA SAMA STVAR," JE RAZMIŠLJALA.
"JE KOT MAVRICA – SESTAVLJENA IZ MNOGIH BARV."

POGLEDALA JE PROTI ORANŽNEMU NEBU IN GLOBOKO
VDIHNILA. ZRAK JE DIŠAL PO CVETJU IN MEDU.

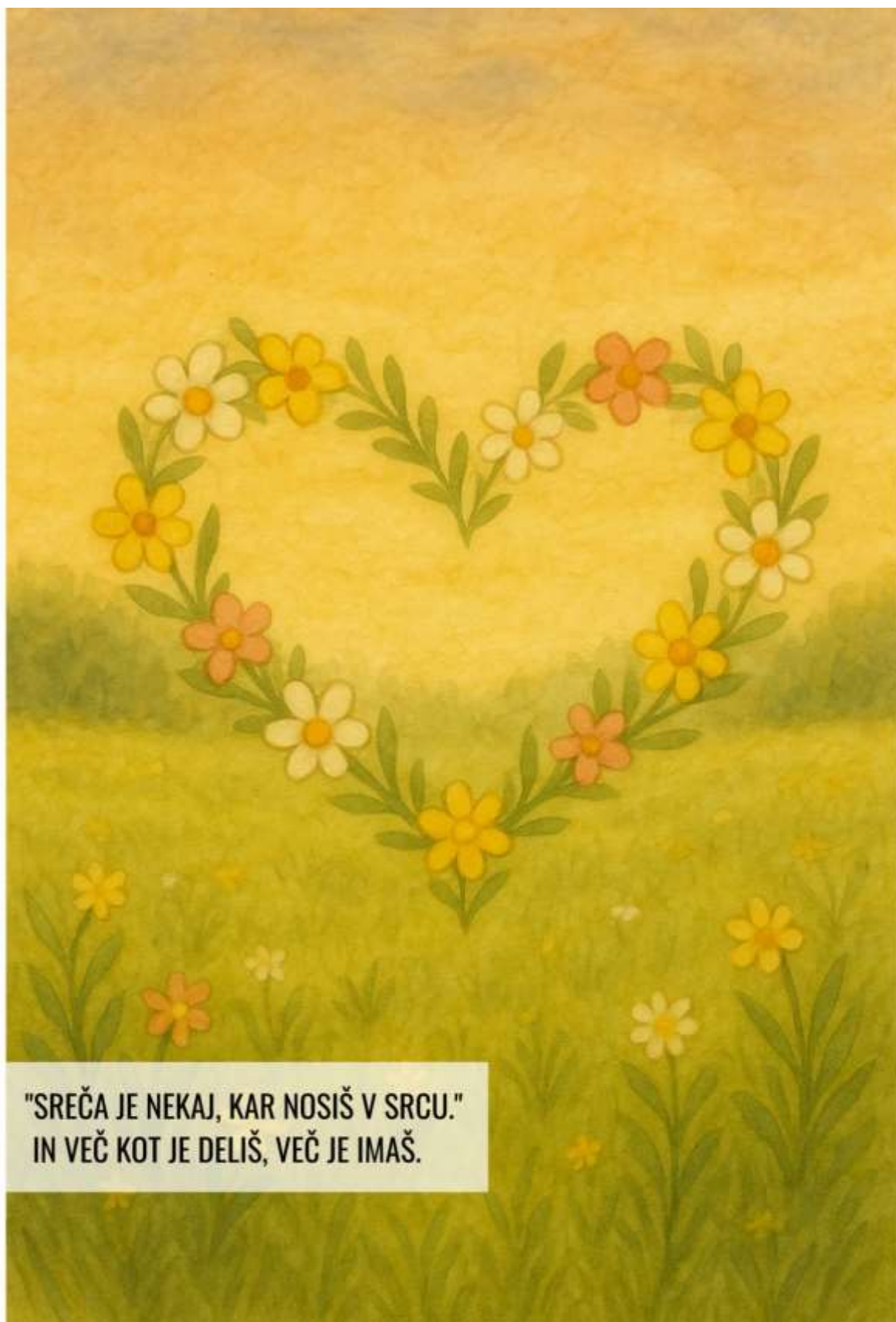
SPOMNILA SE JE BRUNA IN NJEGOVEGA OBJEMA.
SPOMNILA SE JE ZOJE IN PESMI POTOKA.

SPOMNILA SE JE TILIJA IN KRUHA, KI STA SI GA DELILA.
IN ZEFIJA TER MEHURČKOV, KI SO PLESALI V ZRAKU.

"MISLIM, DA SEM NAŠLA SKRIVNOST," JE ZAŠEPETALA.
"SREČA NI STVAR, KI JO LAHKO SPRAVIŠ V NAHRBTNIK."

"SREČA JE NEKAJ, KAR NOSIŠ V SRCU."
IN VEČ KOT JE DELIŠ, VEČ JE IMAŠ.

LINA JE VSTALA IN SE ODPRAVILA DOMOV.
NJENE TAČKE SO PUŠČALE DROBNE ODTISE V PRAHU.

KO JE PRIŠLA DO SVOJEGA BRLOGA, JE ZLEZLA V
MEHKO POSTELJO. NAHRBTNIK JE DIŠAL PO TRAVNIKU.

ZUNAJ JE ŠEPETAL VETER: "ŠŠŠŠ ..."
LINA JE TIHO REKLA: "DANES SEM NAŠLA SREČO."

IKO SE JE JUTRO SPET PREBUDILO, JE LINA VEDELA:
SREČA SE NIKOLI NE SKRIVA PRED TISTIM, KI JO ZNA DELITI.

V SANJAH JE TEKLA PO MAVRICI SKUPAJ Z BRUNOM, ZOJO,
TILIJEM IN ZEFIJEM. SMEH JE ODMEVAL POVSOD.

